

Lyndon LaRouches artikel: Om en kurv af fysiske varer: Handel uden valuta

Følgende artikel af Lyndon LaRouche (1922-2019) fra 2000 er meget relevant for den aktuelle diskussion om et nyt internationalt kreditsystem for produktive investeringer.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Gandhi, Schiller og King: Sandhedskraften og den ophøjede medfølelse

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Interview med formand Tom Gillesberg: Økonomisk Politik, LaRouches

bud: Vækst gennem infrastruktur og kreativitet (Ideer & Indsigt #4)

10. februar 2023: I denne episode taler Schiller Instituttet med Ivan Skarum om hvordan menneskelig udvikling og kreativitet er fundamentet for at skabe et succesfuldt samfund.

Hvordan skabes fundamentet for menneskelig fremdrift, gennem fokus på både individet og statens rammebetingelser.

Nogle er uenige med instituttets hårde kritik af samfundet, men findes der alligevel nogle centrale pointer vi kan bruge i en moderne tid?

**NYHEDSORIENTERING OKTOBER
2022: Stop NATO's krige:
Samarbejde: Fred gennem
udvikling**

Download (PDF, Unknown)

Oplysningsblad om den forventede censur af Diane Sare fra Spectrum News' debat den 30. oktober

Den 18. oktober 2022 (EIRNS) – Kampagnen for Sare til Senatet har udsendt et oplysningsblad med en opfordring til en international mobilisering for at kræve, at Sare inddrages i en debat med sine modstandere, som er planlagt til den 30. oktober, og som arrangeres af Spectrum News. Oplysningsbladet indeholder telefonnumre og e-mails, som man kan kontakte for at kræve, at Sare skal deltage. De numre, der henvises til, er:

Tom Rutledge, administrerende direktør for Charter Communications, som ejer Spectrum News, med hovedsæde i Stamford, CT (203) 905-7801;

Bob Hardt, politisk ansvarlig i New York for Spectrum NY 1, robert.hardt@charter.com, NY1-nummeret er: 212-379-3

Joe Konig: joseph.konig@charter.com eller josephkonig@protonmail.com, NY1, 212-379-3456.

Sen. Charles Schumer: Schumers kampagnekontor i New York, 212-532-2266; Kampagnekontor for senator Charles Schumer i Washington, DC, telefon: (202) 224-6542, fax: (202) 228-3027.

Oplysningsbladet linker også til billeder af den prøve-stemmeseddel fra Valgnævnet til valget den 8. november 2022, som viser Dianes position på stemmesedlen, samt billeder af Sare-plakaterne, som rager op over motorvejene i New York City, hvor der står: "Hvorfor er Chuck Schumer bange for at debattere med Diane Sare? Stem ham ud den 8. november"; og "USA ud af NATO. Drop Schumer." Anden dokumentation stammer

fra de tre store meningsmålinger i New York-kampagnerne, Marist, Emerson og Sierra, som i deres spørgsmål om det amerikanske senatsvalg udelukkende forespørger vælgerne, hvem de ville vælge, hvis de fik valget mellem Demokrat/Schumer eller Republikaner/Pinion. "Andet", "Et andet parti" eller "Ubeslutsom" tilføjes lejlighedsvis for at tage højde for de manglende stemmer.

Diane, Scott Ritter og Dennis Speed drøftede de eksplosive konsekvenser af denne åbenlyse manipulation af det amerikanske valg i en tid, hvor der er risiko for atomkrig, og hvor folk får at vide, at de ikke har andre valgmuligheder i Washington end dem, der tvinger landet på afveje. Diskussionen med Diane, Dennis og Scott Ritter fandt sted på Cynthia Poolers Youtube-udsendelse i dag, den 18. oktober. Der er link til udsendelsen her: <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I&t=24s>

Oplysningsbladet er som følger: OPLYSNINGSBLAD OM UDELUKKELSE AF DIANE SARE, SENATSKANDIDAT I NEW YORK FRA DEBATTEN PÅ SPEKTRUM NYHEDERNE DEN 30. OKTOBER:

"Mississippi on the Hudson"-Diane Sare er opført på stemmesedlen i staten New York til valget den 8. november 2022 som en godkendt kandidat til posten som amerikansk senator i staten New York. Sare-kampagnen opnåede denne position ved at indsende over 66.000 underskrifter fra registrerede vælgere i New York, indsamlet på seks uger og fordelt på det antal af kongresdistrikter, som kræves i henhold til statens valglov; Sare-kampagnen nåede dette mål, efter at den lovgivende forsamling i staten New York havde vedtaget ændringer i valgloven i 2020-21 for at gøre tærsklen for adgang til stemmesedlen så svær, at, med deres ord, "kun seriøse kandidater med støtte fra hele staten ville få en plads på stemmesedlen". Kun Sare-kampagnen indfrieede dette mål, idet fire andre partier, der forsøgte at indsamle dette antal legitime underskrifter – en tredobling af det tidligere krav fra 15 til 45.000 underskrifter – mislykkedes i deres forsøg;

Alligevel meddelte Spectrum News i New York, der er ejet af Charter Communications, den 11. oktober, at de vil afholde en debat med deltagelse af Sares modstandere – senator Chuck Schumer og tv-personligheden Joe Pinion – men uden Diane Sare. Det er klart, at dette har til formål at manipulere afstemningen ved at fratage vælgerne retten til at få kendskab til Sares kandidatur.

Da Spectrums politiske direktør for staten New York, Bob Hardt, blev kontaktet vedrørende denne forglemmelse, forklarede han letfærdigt, at Sare ikke ville blive inviteret til at deltage i debatten med den begrundelse, at kandidaterne skulle have "tilstrækkelig støtte for at modtage en invitation". Han fortsatte: "I dette tilfælde ville det afhænge af, om en kandidat opnåede 15 % tilslutning i mindst to meningsmålinger. Fru Sare opfyldte ikke dette kriterium i nogen af de meningsmålinger, der er foretaget i denne valgperiode ... Held og lykke ... Bob Hardt."

Men i følgende meningsmålinger: Marist College, Siena College og Emerson College, der anvendes som kriterium for, hvem der skal inviteres, er det ikke en valgmulighed for vælgerne at stemme på Diane Sare!

Hvorfor er det politiske establishment så bange for at lade Diane Sare komme til orde?

Sare havde udsendt en meddelelse den 26. september med titlen: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare et forspil til en atomkrig?" Sare mener, at etablissementet frygter, at det amerikanske folk, hvis det fik chancen, ville afvise at kaste USA ud i en atomkrig mod Rusland eller Kina, men ville foretrække en forhandlingsløsning. Ved at undertrykke hendes kandidatur bliver vælgerne frataget denne mulighed.

www.sareforsenate.com/suppression_of_larouche_prelude_to_nuclear_war_pdf [sek]

Pressemeddelelse: Valgplakater systematisk fjernet af ukendte gerningsmænd

Mandag den 17. oktober indgav Tom Gillesberg, kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds, en anmeldelse til Københavns Politi, da en meget stor del af hans opsatte valgplakater var blevet fjernet af ukendte gerningsmænd. Det drejer sig om mindst 143 plakater der var ophængt i København, bl.a. foran Christiansborg, på Holmens Bro, Højbro bro, Knippels Bro, Christmas Møllers Plads, KUA Parkering, Rundkørsel ved Tom Kristensens Vej, Rundkørsel ved DR Byen og Metro st. ved Fields.

Tom Gillesberg, som har stillet op ved fire tidligere Folketingsvalg, er "rystet, men ikke overrasket over, at disse udemokratiske metoder er taget i brug i den danske valgkamp". "Det er tydeligt, at der er nogle, der ikke ønsker at vælgerne skal se og høre om mit kandidatur. De mener nok, at det er en frækhed, at jeg med udsagnet "Stop NATOs krige" stiller spørgsmål ved den danske og vestlige militære støtte til fortsat krig i Ukraine. Jeg foreslår i stedet at man presser på for en fredsaftale, som kan bane vejen for samarbejde med bl.a. Rusland og Kina, så vi kan skabe fred gennem udvikling i stedet for at lægge endnu et land i ruiner, som det er sket i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien.

Når statsminister Mette Fredriksen, med opbakning fra andre ledende partier i Folketinget, kan annoncere et nationalt kompromis, hvor man beslutter at øge de danske militærudgifter

med 12 milliarder kr. om året, for at vi kan mobilisere til kamp mod Rusland, uden at der er nogen form for offentlig debat eller diskussion, så har man ikke brug for kritiske røster som mig. Man har ikke lyst til en diskussion om, hvad de økonomiske og sociale konsekvenser af den kæmpeudskrivning vil blive, og man har ikke lyst til at diskutere, om det nu også er rigtigt, at den nuværende energi- og inflationskrise skyldes Rusland, som Mette Fredriksen hævder det, eller er resultatet af politiske beslutninger, som den danske regering har været med i.

Man ønsker heller ikke, at der bliver sat spørgsmålstegn ved fortællingen om, at krigen i Ukraine skyldes "Ruslands uprovokerede aggression imod Ukraine", på trods af, at den har sine rødder i et vestligt orkestreret statskup i Ukraine i 2014, der forårsagede de efterfølgende oprørstendenser på Krim og i delstaterne Donetsk og Luhansk, og 8 års militære kampe i Ukraine. Man ønsker heller ikke en diskussion om, at den fortsatte vestlige optrapning over for Rusland i Ukraine har skabt en situation, hvor sikkerhedspolitiske eksperter vurderer, at faren for atomkrig tilmed er større, end den var ved Cubamissilkrisen for 60 år siden."

Læs min udtalelse: Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

Læs også en erklæring jeg har underskrevet, som er en invitation til en kommende videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden. Torsdag den 27. oktober kl. 16

"Jeg havde allerede, da jeg valgte at stille op til valget en frygt for, at de danske medier allerede var blevet så kontrollerede og ensrettede i deres opbakning til den officielle fortælling til støtte for NATO, at enhver dækning af min kampagne var udelukket. Jeg valgte alligevel at stille

i håbet om, at Danmark endnu ikke er forfaldet til blot at være endnu en bananrepublik, der blindt parerer ordre fra London og Washington.”

”Med hensyn til hvem der står bag nedtagningen af mine valgplakater, så har jeg ikke nogen beviser for, hvem der står bag, hverken regeringen eller andre der måtte være interesseret i, at jeg bliver tiet ihjel”.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, stiller op som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds ved folketingsvalget den 1. november 2022, som han har gjort det ved folketingsvalgene fra 2007 og fremefter. Han har tidligere fået et begrænset antal stemmer men stor opmærksomhed på grund af sine berømte plakater, der har sat de store spørgsmål på dagsordenen som ”Efter finanskrisen – magnettog over Kattegat” i 2007, ”Glass/Steagall eller kaos” i 2011, ”Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig” i 2015 og ”Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden” i 2019.

Støtterne af Tom Gillesbergs folketingskampagne tager kampagnen direkte ind i Folketinget

KØBENHAVN, 15. oktober 2022 (EIRNS) – En gruppe på tre personer tog Gillesberg-kampagnen direkte ind i Folketinget i forbindelse med Københavns Kulturnat. Inden de gik indenfor, uddelte de den første kampagnefolder til folk i den lange kø, som ventede på at komme ind i Folketinget, og den gik som varmt brød. På folderens forside er kampagneplakaten ”Stop

NATO's krige: Samarbejde: Fred gennem udvikling" og Gillesbergs udtalelse: "Tør du stille kritiske spørgsmål, eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?"

Indenfor gik delegationen rundt til repræsentationslokalerne hos alle de 13 opstillede politiske partier i Danmark med budskabet: "Det vigtigste spørgsmål i valget er at forhindre, at krigen i Ukraine bliver en atomkrig", overrakte dem Gillesbergs valgfolder og førte diskussioner af længere eller kortere varighed. Delegationen talte med tre partiledere, herunder en tidligere statsminister, og yderligere 17 kandidater, hvoraf de fleste havde været fungerende folketingsmedlemmer.

Delegationen understregede, at i lyset af de sidste par ugers eskalering og drøftelserne om anvendelsen af atomvåben, må vi omstille os fra at levere våben for at fortsætte krigen så længe som muligt for at svække Rusland, til at insistere på at indlede forhandlinger for at afslutte krigen så hurtigt som muligt. I næsten alle tilfælde tog kandidaterne disse briefinger meget alvorligt, idet de erkendte, at faren er stor. Folketingskandidaterne blev straks draget ind i de mest alvorlige diskussioner. Det var det vigtigste, som blev gennemført.

Hvad angår svarene, var der et par stykker, som umiddelbart udtrykte: "I har ret. De fleste var uenige om, hvad man skulle gøre ved det. Nogle sagde f.eks.: "Man kan ikke forhandle med Putin, det russiske folk er nødsaget til at vælte ham". Et par stykker erklærede, at de registrerede det, vi nævnte, men at det ikke var tidspunktet til at afgøre sagen. Alle lovede at gennemgå Gillesberg-materialet.

I går fremhævede TV2's hjemmeside udtalelsen imod våbenleverancer fremsat af formanden for De Frie Grønne, det eneste parti, der afviser at sende våben til Ukraine, i forbindelse med dækningen af deres interview med ham.

Overskriften er: "Sikander Siddique ønsker at hjælpe Ukraine på alle tænkelige måder, men tvivler på, at flere våben er vejen til fred". Sikander Siddique udtalte: "Vi ønsker at hjælpe Ukraine med humanitær hjælp, og vi bør gøre alt, hvad vi kan, for at presse Vladimir Putin til at komme til forhandlingsbordet. Men flere våben vil ikke skabe fred". Han opfordrede til international nedrustning. Han var blandt de partiledere, som delegationen talte med.

Kampagnen fortsætter.

Hvem står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche

September 30, 2022 (Neue Solidarität) – Sabotagen og den mulige langsigtede ødelæggelse af de to Nord Stream-rørledninger, Nord Stream I og II, er et angreb på Tysklands eksistentielle interesser og belaster millioner af tyske borgere og et stort antal virksomheder med insolvens og i nogle tilfælde uoverkommelige udgifter til opvarmning i den kommende vinter. Men den tilintetgør også kravet fra demonstranterne ved de seneste protester i flere tyske byer, som havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland og en åbning af de to rørledninger for at finde en løsning på de to mest dramatiske trusler, som Tyskland står over for i øjeblikket: den akutte fare for en verdenskrig, som følge af konfrontationen med Rusland, og faren for et totalt økonomisk sammenbrud, som energiprisernes eksplosion er en vigtig del af.

Hvis der nogensinde har været en situation, hvor regeringen skal overholde sin ed om at forhindre skader på det tyske folk, så kræver denne terrorhandling en kompromisløs afklaring og konsekvenser for de ansvarlige. Konsekvenserne af svaret på spørgsmålet om gerningsmændene er enorme og sandsynligvis identiske med spørgsmålet om krig og fred.

Ud over alle spekulationer om, hvem der kan være ansvarlig, er spørgsmålet helt sammenligneligt med de omstændigheder, under hvilke angrebet den 11. september fandt sted: Ligesom det amerikanske luftrum overvåges problemfrit af den nordamerikanske luft- og rumfartskommando (NORAD), er Østersøen et af de mest nøje overvågede områder i verden, og som siden den kolde krigs dage har været kontrolleret af NATO og naturligvis af kyststaterne Danmark, Sverige, Finland og Tyskland ved hjælp af et tæt netværk af sonarer og undervandsmikrofoner, der overvåger alle bevægelser til søs og i luften.

Som ved alle kriminelle handlinger opstår spørgsmålet: Hvem havde et motiv, hvem havde den tekniske og personalemæssige kapacitet til at udføre handlingen, og hvem var fysisk til stede på stedet i det pågældende tidsrum? Nødvendigheden af at opfylde disse tre kriterier reducerer listen over mulige gerningsmænd til en meget kort liste, og i betragtning af de enorme tekniske krav, der stilles til beskadigelse af rørledninger, som er nedlagt og betoneret i havbunden på 70 eller 88 meters dybde, er der enighed på alle sider om, at kun stater har sådanne kapaciteter – og der er faktisk kun tre: Rusland, USA og Storbritannien.

En yderst nyttig vurdering¹ af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne er nu blevet offentliggjort af den schweiziske oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, der tjente i OSCE's særlige overvågningsmission i 2014 som senior planlægningsofficer og efterfølgende i OSCE's planlægningsgruppe på højt niveau som bl.a. operationsofficer. Han beskriver de betydelige tekniske udfordringer, der skal

overvindes ved en sådan sabotagehandling, og reducerer derfor gerningsmændene helt klart til militære specialstyrker, hvilket øger udsigten til, at der kommer meningsfulde oplysninger om angrebet frem i lyset. Den robuste konstruktion af rørledningerne, hvis rør er lavet af specialstål omgivet af et betonkappe, der er begravet under sten og dækket af andre materialer, kræver komplekse teknikker og brug af kraftige sprængstoffer fra den militære sektor i ca. 80 meter under havets overflade.

Bosshard påpeger, at hvis den russiske flåde var en mulig synder, ville den ikke have gjort sig den ulejlighed at ødelægge rørledningerne ud for den danske ø Bornholm midt i et område, der overvåges nøje af NATO, men kunne have gjort det lettere i den finske bugt. Medmindre man altså ønskede at demonstrere den russiske overlegenhed i krigsførelse på havbunden over for NATO, angiver Bosshard som en ret usandsynlige forklaring.

Så hvis Rusland kan udelukkes som den skyldige – Rusland kunne trods alt bare have lukket for gashanen, hvis Moskvas mål havde været at “skabe usikkerhed” og drive gasprisen op, som nogle medier spekulerer i – hvilke muligheder er der så tilbage?

Jens Berger påpegede i Nachdenkseiten, at den årlige NATO-manøvre BALTOPS i midten af juni fandt sted i Østersøen, hvor 47 krigsskibe, herunder den amerikanske flåde med helikoptertransportskibet USS Kearsarge, deltog under kommando af den amerikanske 6. flåde. En del af denne manøvre var en del af Task Force 68, som opererede ud for Bornholm med ubemandede undervandsfartøjer, der kan desarmere miner, men naturligvis også teoretisk set placere dem.

Mærkeligt nok var netop denne flådegruppe omkring USS Kearsarge igen blevet registreret med positionssignaler kun 10 sømil fra Bornholm i sidste uge. Det betyder naturligvis ikke, at disse skibe var involveret, men det er meget vel muligt, at

de kunne have været det.

Den russiske ambassadør ved FN, Vasily Nebensya, tilføjede yderligere bemærkninger på et møde i FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt med kort varsel fredag, nemlig at USS Kearsarge havde været i nærheden af Bornholm hele tiden siden juni, at skibets helikopterflåde havde patruljeret i Bornholm-området siden begyndelsen af august, og at disse flys flyveveje på overraskende vis faldt sammen med rørledningernes forløb. Nebensja: "Jeg understreger, at der er tale om offentlige data om geolokalisering af sø- og lufttransport, som registreres på grundlag af signaler fra transponderne. Det betyder, at USA ikke skjulte sin tilstedeværelse, og at det gennemførte sine manøvrer på en åbenlyst demonstrativ og iøjnefaldende måde."

Er det sandsynligt, at Rusland ødelagde rørledningerne, som der blev investeret i alt 20 milliarder dollars i, og som Rusland kunne have forventet betydelige indtægter fra på lang sigt? Putin tilbød stadig på SCO-topmødet i Samarkand for 14 dage siden at åbne Nord Stream 2 og dermed levere 55 milliarder kubikmeter om året, hvis Tyskland var villig til at ophæve sanktionerne mod Rusland.

Nu cirkulerer videoen af præsident Biden, der på en fælles pressekonference med kansler Scholz i Det Hvide Hus den 7. februar lover, at USA vil være i stand til at lukke Nord Stream 2, hvis Rusland invaderer Ukraine. Da en journalist spurgte Biden, hvordan han ville gøre det, eftersom projektet er under Tysklands kontrol, svarede han: "Jeg lover dig, at vi vil være i stand til at gøre det."

Biden var ikke den eneste, der fremsatte sådanne trusler: Tucker Carlson præsenterede nu på Fox TV en video af Victoria Nuland, der annoncerede det samme på en pressekonference i Udenrigsministeriet tilbage i januar i tilfælde af en russisk invasion: "Uanset hvad, vil Nord Stream 2 ikke komme i brug." Efter angrebet på rørledningerne glædede den tidligere polske udenrigsminister Radoslaw Sikorski – ægtemand til den

stridslystne atlantiker Anne Applebaum – sig og henviste til Bidens løfte af 7. februar i et tweet: “En lille ting, men hvilken glæde. Tak til USA.” Tweetet er siden blevet slettet.

Det er klart, at de her anførte fakta er indicier og endnu ikke beviser gerningsmændenes identitet. Men konsekvenserne af angrebet på Nord Stream-rørledningerne er enorme. De forstærker massivt den umiddelbare udsigt til Europas afindustrialisering og afhængighed af amerikansk LNG-gas, og de eksploderende omkostninger fører allerede nu til en massiv udvandring af virksomheder fra Europa og især Tyskland til USA. Alt dette betyder et massivt angreb på befolkningens levestandard.

Den omstændighed, at rørledningerne har lidt betydelige skader, som ifølge operatørerne på ingen måde er umulige at reparere, men som vil være meget tidskrævende, tager først og fremmest vinden ud af sejlene på deltagerne i protestaktionerne, som havde krævet, at rørledningerne blev åbnet, og at sanktioner mod Rusland blev ophævet. Rørledningerne er ikke funktionsdygtige i den kommende vinter og fremover, og en mulig vej til en diplomatisk løsning med Rusland, også med hensyn til den voksende krigstrussel, er begravet.

Hvis det imidlertid skulle vise sig, at angrebet kun var en gennemførelse af det, som Biden havde annonceret den 7. februar i Scholz' nærvær, må Europa straks frigøre sig fra underkastelsen under USA og Storbritannien og bruge alle sine kræfter på at overvinde konflikten med Rusland og i stigende grad også med Kina med diplomatiske midler.

Under alle omstændigheder vil det amerikanske virke i baggrunden ikke være noget helt nyt. Den 27. februar rapporterede Washington Post, at Ronald Reagan havde accepteret en CIA-plan om at sabotere den sovjetiske økonomi ved i hemmelighed at give den bl.a. forurenede software, som senere forårsagede en gigantisk eksplosion i den sibirske

gasledning i januar 2004. Denne afsløring kom fra tidligere luftvåbenminister Thomas C. Reeds erindringer, som rapporterede, at denne eksplosion blot var et eksempel på den "koldblodige økonomiske krigsførelse", som CIA udførte mod Sovjetunionen i den kolde krigs sidste år. Det var økonomisk konkurs, der førte til afslutningen af den kolde krig, ikke krigsførelse eller en udveksling af atomangreb, sagde Reed.

Vi skal passe på, at de tyske politikere, der ønsker at "ødelægge Rusland", ikke frivilligt slutter sig til gerningsmændene og dækker over forbrydelsen. De "hårdeste konsekvenser", som Ursula von der Leyen har bebudet, skal imidlertid gennemføres, hvis vi i Tyskland ikke vil opgive os selv. Under alle omstændigheder skal det sikres, at Rusland inddrages i undersøgelserne. Det er bestemt ikke nok, at Scholz har lovet støtte til Danmark og Sverige. At Tyskland sammen med sine partnere og allierede ønsker at styrke sikkerhedsforanstaltningerne og beskyttelsen mod sabotage af kritisk infrastruktur, som regeringstalsmand Hebestreit sagde, lyder igen mere som en overgivelseserklæring end som en meddelelse om, at denne regering har til hensigt at repræsentere det tyske folks eksistentielle interesser, hvilket den med sit embedsløfte har svoret at gøre.

Det er på høje tid, at vi minder den om dette.

zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. <https://schillerinstitute.com/de/blog/2022/09/30/sabotage-an-den-nord-stream-gaspipelines-fuer-einmal-reicht-die-frage-des-cui-bono-nicht/>

Billede: Boban Markovic, CC BY-SA 3.0.png

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2022:

100 år efter Lyndon LaRouches fødsel:

Inspiration til menneskeheden for at overleve den største krise i verdenshistorien

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Abonnenterne fik også følgende EIR artikler om den ukrainske sortliste:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Åbent brev: FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren

Den 21. september 2022 (EIRNS) – Følgende åbne brev til FN blev offentliggjort i dag, i fællesskab af Schiller

Instituttet og Foundation to Battle Injustice. Det er tilgængeligt til at underskrive, online, og omfattende udbredelse.

FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren!

Foundation to Battle Injustice har med et offentligt brev appelleret til FN om at afskaffe Myrotvorets-listen, som er målrettet 4.000 internationale journalister og andre institutionelle personer med henblik på attentat ("likvidering"), og kræver en strafferetlig undersøgelse af baggrunden for denne operation. Mange af disse journalister er på denne liste, fordi deres beretninger ikke var i overensstemmelse med den "tilladte officielle fortælling" fra NATO om situationen i Ukraine. Men andre er på denne liste, fordi de kræver en diplomatisk løsning, inden krigen eskalerer ukontrollerbart.

Vi er hastigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det seneste møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe i Ramstein, bragte krigen op i et højere gear ved at lade NATO-medlemsstaterne sende stadig mere sofistikerede præcisions- og langtrækkende våben til Ukraine, og efterhånden er det tydeligt, at dette er en krig mellem NATO og Rusland. Den ukrainske forsvarschef, Valerij Zaluzhnyi, hævder, at Rusland er på nippet til at anvende taktiske atomvåben, og kræver at Vesten foregribende skal indsætte "det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed" mod Rusland. Og den ukrainske regerings "Kiev Security Compact" kræver et egentligt medlemskab af NATO og EU, som giver en beskyttelse af artikel 5-typen, hvilket vicechef for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, har karakteriseret som "prologen til Tredje Verdenskrig".

Den virkelige årsag til krigsfaren og denne optrapning ligger i det faktum, at det transatlantiske neoliberale finanssystem er på vej mod en hyperinflationær sammenbrudskrise, som det var tilfældet i Weimar-Tyskland i 1923, hvilket er forårsaget af den årtier lange pengepolitiske profitmaksimering og

likviditets-indsprøjtninger. Krisen i dette system påvirker allerede nu den ganske verden, men især udviklingslandene, med eksploderende fødevare- og energipriser.

Den eneste måde at afværge faren for Tredje Verdenskrig, som truer med udslettelse af hele menneskeheden, er at erstatte det nuværende håbløst bankerotte system med et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods, som genopliver verdensøkonomien og især tilvejebringer billige, langfristede kreditter til reel økonomisk udvikling i det Globale Syd. Da både krigsfaren og truslen fra den overhængende kollaps af finanssystemet berører hele verden, er FN's Generalforsamling det rette sted at tage initiativ til at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden og må tage skridt til dette nu.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at sikre en åben og fri debat om behovet for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, ikke kun til alle journalister og enkeltpersoner der står på Myrotvorets liste, men for alle mennesker, som bidrager med ideer til at gøre verden til et sikkert og bedre sted.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at indkalde til en ekstraordinær hastekonference for at gennemføre en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og give udtryk for denne hensigt ved at vedtage en resolution herom.

Underskriv det åbne brev
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_un_no2

For yderligere oplysninger, se <https://schillerinstitute.com/>

Rapport fra Panel 3: “Præsentation af ‘LaRouche-biblioteket’: LaRouche i dialog med verdens nationer”

Den 11. september 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, en af de stiftende direktører for LaRouche Legacy Foundation (LLF), indledte mødet i panelet ved at præsentere en oversigt over LaRouches samlede værker og gav udtryk for, hvor stolt og glad hun var for at kunne annoncere åbningen af det digitale bibliotek med LaRouches værker, der spænder fra tusindvis af artikler, bøger og videoer til hundredvis af møder og præsentationer.

Hun berettede, hvorledes hun og Lyn besøgte over 40 lande gennem adskillige årtier; mødtes med mange stats- og regeringschefer angående en række forskellige emner, såvel som med et publikum, der repræsenterede fiskere, videnskabsmænd, landmænd, musikere og mange andre samfundslag.

Hun understregede desuden, at det som oligarkerne frygtede mest ved LaRouche ikke udelukkende var dybden og bredden af hans vidensniveau, men at han også var i stand til at vække fornuftens kreative kræfter hos medmennesker.

Dernæst var der en 82 minutter lang video med uddrag af præsentationer, som LaRouche havde gennemført for flere nationer – Peru (25. februar 2000), Polen (24. maj 2001), Indien (1. december 2003), et seminar om Kina (22. oktober 1997), Rusland (26. april 1996), Brasilien (12. juni 2002) og De forenede arabiske Emirater (2. juni 2002). De enkelte præsentationer indledtes med et universelt princip eller et strategisk overblik, og behandlede derefter de økonomiske og kulturelle problemer i den nation, som han italesatte i en

global kontekst, idet han altid indarbejdede dybereliggende begreber, såsom "agapē", der understreger det menneskelige sinds kreative kræfter til at udvikle løsninger på de kriser, som civilisationen står over for.

John Sigerson, der er medlem af LLF's rådgivende udvalg, foretog en grundig rundvisning i det nye digitale LaRouche-bibliotek [<https://larouchelibrary.org/>] i dets indledende udgave. Han delte sit eget skærbillede og understregede, at selv med de hundredvis af emner, der allerede er i systemet, repræsenterer det endnu kun en beskedent del af det, der mangler at blive gennemgået, bearbejdet og uploadet. Der er adskillige værktøjer og filtre, hvormed man kan foretage en meget finmasket søgning efter bestemte emner. Dokumenterne, videoerne og andre elementer er organiseret kronologisk, og han opfordrede læserne til at studere LaRouche på samme måde, som den store dirigent Wilhelm Furtwängler dirigerede musikken – "mellem ordene". Alle emner er tilgængelige og kan frit downloades til personlig brug.

Afslutningsvis meddelte Gretchen Small, formand for LLF, at bind II af LaRouches {Collected Works} snart vil være klar til udgivelse. Dette bind vil fokusere på LaRouches kulturelle bidrag. Hun understregede, at kultur – musik, poesi og kunst – ikke blot er "underholdning", men at studiet af klassisk kultur faktisk er afgørende for videnskabelige gennembrud.

Rapport fra panel 2: "Forsvar

retten til at diskutere!

Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger, der selv står på den onde ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Instituttets konference i dag helliget afsløringen af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvorets Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige “fortælling” om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA’s udenrigsministerium, NATO og forskellige militært tilknyttede NGO’er, afsløret en “sortliste”, hvor 71 prominente personer blev udpeget som “russiske propagandister” og “informationsterrorister”, der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse ... at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Instituttets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er Myrotvorets Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv, formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt

myrdet, og deres Myrotvorets-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført "likvideret".

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvorets dødsliste. Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Instituttets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: "Den bedste af alle mulige verdener". Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske "del og hersk"-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som "illegale", en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et eller andet "emne". Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har

forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascisme, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinder os på den forkerte side af historien og har forladt de principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske folkemorderiske perverse" vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at

samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: "Kievs 'Info Terrorist'-liste: 'Global NATO' udsteder anslag mod fredsforkæmpere" og "Ukraines database over dødslistes: myrotvorets.center". Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD, der blev dannet i april 2021, længe før den russiske "særlige militære operation", er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som "informationsterrorister", der vover at afvige fra den vestlige "fortælling". Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som "informationsterrorister", som i Schiller Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var "Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed". Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolknings forargelse og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det indlysende formål med dette navn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi

Gabbard, som" informationsterrorister". Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvorets Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: "Hvorfor er mit navn på en sortliste?" Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte ære over at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet "Schiller Instituttet": Lighting Rod To Meet Perilous Times". Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinder os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stemplede omkring halvdelen af det amerikanske folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i

støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynaflederen, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, vicedirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplan en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister og fascister. Han stillede også spørgsmålet: "Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?" Pyne fortalte, hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplan, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD's sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt med skældsord for den "forbrydelse", at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med at forsyne Ukraine med langtrækkende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør ("Ukraine on Fire" og "Revealing Ukraine") og nær ven af Oliver Stone, navngav sin præsentation: "Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine" (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvorets Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i

første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets' dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT, Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD's sortliste. Han voksede op i det nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkosllovakiet fra den nazistiske besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News,

som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplosive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af udenlandske journalister, blev beskudt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande. Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale journalistfællesskab og vil snart stille en online-underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.

NYHEDSORIENTERING JULI-AUGUST 2022:

**Ukraine sortlister 30 talere
på Schiller Instituttets
konferencer**

**For et nyt Bretton-Woods
kreditsystem**

**Ophæv sanktioneerne mod
Rusland!**

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING MAJ-JUNI 2022:

**Dansk-svensk videokonference
d. 25. maj 2022:**

**For en ny sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer,
ikke en styrkelse af
geopolitiske blokke.
NEJ til at afskaffe
forsvarsforbeholdet
NEJ til Sverige og Finland i
NATO**

Download (PDF, Unknown)

**NYHEDSORIENTERING APRIL 2022:
Fredelig sameksistens eller
atomkrig?**

Download (PDF, Unknown)

LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i

menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin “endelige afvikling”, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse “totale krig”, som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og

dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit:

Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – "et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur", med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne

i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance

mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitiske drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven,

der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.

2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

- 1. Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
- 2. Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud**
- 3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine**

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den

igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske

beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et

statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af "Silkevejens Økonomiske Bælte". Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side."

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industrianlæg i industriområdet Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablisement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske vicesstatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og

lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse

problemer øges.”

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorp efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korp bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardæren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, sporgvogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige

kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktioneerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af

passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft

Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi

skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not

a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

Fra arkivet: Schiller Institutts foretræde i 2014 for Folketingets Udenrigsudvalg: Lad ikke krisen i Ukraine føre til 3. Verdenskrig!

Foretrædet blev holdt den 18. marts 2014. Se her på Folketingets hjemmeside.

Goddag. Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Tak fordi vi måtte komme.

Den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche advarede i begyndelsen af februar om, at verden befandt sig i en nedtælling til atomkrig, der kunne udløses fra slutningen af februar og fremefter, hvis ikke det lykkedes at vriste USA ud af Storbritanniens geopolitiske kløer, og erstatte konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina med en

politik baseret på gensidig respekt og samarbejde. Et kursskifte, der bedst kunne effektueres, hvis præsident Barack Obama blev fjernet som præsident under trussel om en rigsretssag. **[i]**

LaRouche begrundede sin advarsel med, at de mange bankhjælpepakker efter finanskrisen i 2008 ikke har reddet det transatlantiske finanssystem, som stadig er i dyb krise, og at den planlagte bail-in-proces – dvs. at man bruger bankkundernes penge til at redde bankerne – ikke vil redde systemet, men tværtimod medføre panik. Det vestlige finanssystem synger altså på sidste vers, og man har desperat brug for at undertvinge sig Rusland og resten af Eurasien, så man kan fjerne den eneste reelle udfordring til Storbritannien og USA, og plyndre det økonomiske potentiale, der er opbygget i Asien over de seneste årtier.

Den 21. februar medvirkede jeg i et to timer langt radioprogram på radio 24/7, hvor jeg i detaljer forklarede, at man under ledelse af USA's viceminister for europæiske anliggender, Victoria "Fuck EU" Nuland, var i gang med at gennemføre et neonazistisk kup i Kiev, der ville kunne føre til en direkte konfrontation mellem Rusland og Vesten, farligere end Cuba-krisen i 1962.

Grunden til, at krisen er så farlig, er, at den følger på en langvarig vestlig kampagne, hvor man systematisk siden Sovjetunionens opløsning i 1991 har forsøgt at mindske den russiske indflydelse i Europa, gennem at indlemme de tidligere russiske allierede i Nato og EU. Samtidig har man under stærke russiske protester været i gang med opbygningen af et europæisk antimissilforsvar, der ville kunne indsættes imod et evt. russisk gengældelsesangreb, hvis Ruslands og Kinas atomarsenal blev udsat for et altødelæggende vestligt angreb.

Efter konfrontationen med Rusland og Kina over Libyen, Syrien og Iran er kamppladsen nu flyttet til Ruslands forgård Ukraine. Derved har man tvunget Rusland til at reagere, hvis

de ikke ønsker at blive fanget i en håbløs situation, hvor de ikke har andet valg end at underkaste sig Vesten. Derfor er atomkrig i allerhøjeste grad en mulighed.

I den nuværende vestlige krigspropaganda fremhæver man igen og igen, at man betragter Krims løsrivelse fra Ukraine og den netop afsluttede folkeafstemning, der med massivt flertal ønskede en optagelse i Rusland, som ulovlig, fordi den strider imod Ukraines forfatning. Man glemmer i samme åndedrag at gøre opmærksom på, at regeringen i Kiev, som USA og EU har anerkendt som repræsentanter for det ukrainske folk, kom til magten ved et statskup under trusler om vold den 22. februar, der på det kraftigste forbrød sig imod Ukraines forfatning og imod den aftale, der, ved EU's mellemkomst, var blevet indgået dagen før. Ifølge Ukraines forfatning kan præsidenten kun afsættes, hvis et flertal på to tredjedele rejser en rigsretssag, der efter at være blevet prøvet ved forfatningsdomstolen, bliver vedtaget af trefjerdedele af parlamentets medlemmer. Det skete aldrig.**[ii]**

At alt ikke er, som vestlige medier siger, ses også ved den offentliggjorte samtale mellem den estiske udenrigsminister Paet og EU's udenrigsrepræsentant Ashton, hvor man diskuterede rapporter fra Ukraine om, at de snigmord, på såvel demonstranter som politifolk, som blev brugt til at legitimere afsættelsen af Janukovitj, sandsynligvis var begået af dele af oppositionen.

Det ukrainske statskup blev muliggjort af den veltrænede milits fra Dmitri Jarosj' Pravy Sektor, Sektor Højre. Det er måske en stor del af forklaringen på, at halvdelen af regeringen ifølge Peter Munk Jensen fra Dansk Institut for internationale Studier er fra den yderste højrefløj, med deltagelse af Svoboda-partiet, der har en åben nynazistisk baggrund og nu besætter vicestatsministerposten, og Sektor Højre, der har to ministerposter og nummer to plads i det nationale sikkerhedsråd.

Jeg vil minde om en resolution vedtaget af EU-Parlamentet den 13. december 2012, hvor man i punkt 8 udtalte, at man "er bekymret over den stigende nationalistiske stemning i Ukraine, der kommer til udtryk i støtten til partiet Svoboda ... Minder om, at racistiske, antisemitiske og fremmedfjendske synspunkter strider mod EU's grundlæggende værdier og principper, og appellerer derfor til pro-demokratiske partier i Verkhovna Rada om ikke at tilslutte sig, godkende eller danne koalitioner med dette parti".

Under den nye regering har der allerede været eskalerende vold imod politiske modstandere, jøder og russisktalende, med afbrænding af kontorer og huse og voldelige overfald. Sektor Højre har også krævet at blive betragtet som en del af Ukraines militær med adgang til våbenlagre og træningsfaciliteter, noget som under militære protester er ved at blive gennemført. Ukraines regering har netop meddelt, at hæren vil blive suppleret med en nationalgarde på 40.000 mand, der dels skal skaffes ved tilgang af tidligere soldater og helt nye. Denne nationalgarde vil udgøre et ukrainsk Waffen-SS i lighed med den ukrainske "frihedshær", som blev oprettet i samarbejde med de nazistiske besættelsesstyrker under Anden Verdenskrig.

Vestens nuværende samarbejdspartnere i Ukraine ser nemlig Stepan Bandera, der var lederen af de ukrainske "frihedskæmpere", der samarbejdede med Nazityskland, som deres store frihedshelt, på trods af, at hans bevægelse OUN-B stod bag massive massakrer på jøder, polakker og andre, som man mente skulle udrenses fra Ukraine. Ifølge en rapport fra USA's Nationale Arkiver i 2010, stod OUN-B bag en masseudryddelseskampagne imod polakker og jøder, der alene sommeren 1943 førte til drab på 70.000 civile. OUN-B's ledere blev aldrig stillet til ansvar for folkemordet, for efter krigen blev de ansat af henholdsvis MI6, amerikansk og tysk efterretning, til at opbygge anti-kommunistiske netværk i Sovjetunionen.

Protesterne på Euromaidan og det efterfølgende kup var ikke en lokal ukrainsk affære. Victoria Nuland har i en tidligere sammenhæng prælet med, at man havde brugt over fem mia. dollars på at få Ukraine drejet over i en provestlig retning. Den samme Nuland blev også afsløret som værende særdeles aktiv i at sammensætte den nye regering med Arsenij "Jats" Jatsenjuk i spidsen. Politiske ledere fra såvel USA som EU var i hele processen besøgende på Euromaidan, for at sørge for at drive processen, der ledte til statskuppet, fremad.

Det har sammen med det foregående geopolitiske spil fanget verden i en farlig proces, der kan føre til atomkrig. Rusland har indtil nu begrænset sig til at beskytte Krim og er ikke gået militært ind i resten af Østukraine, men hvis der sker angreb på etniske russere, hvilket der med den nuværende regering er stor fare for, så kan vi snart have russiske soldater langt inde i Ukraine og involveret i militære kampe.

Der er heldigvis mulighed for en løsning. Formanden for USA's senatskomité til overvågning af efterretningsaktiviteter, Diane Feinstein, anklager nu Obama-administrationen for ulovligheder, så der er mulighed for, at Obama kan stækkes og forhindres i at trykke på knappen. Samtidig må EU komme til fornuft.

Både Rusland, Ukraine og EU har brug for fred, stabilitet og økonomisk udvikling i Ukraine. Vi må respektere Ruslands legitime krav på sikkerhed, f.eks. ved en garanti imod, at Ukraine kan komme med i Nato og et stop for inddæmnings- og konfrontationspolitikken. Vi må på basis af aftalen fra den 21. februar sammensætte en repræsentativ regering, der kan lede landet frem til frie valg og som samtidig kan udarbejde forslag til en ukrainsk statsform, der bedre er i stand til at tilgodese de store regionale forskelle mellem øst og vest.

EU bærer et hovedansvar for den nuværende krise gennem sit krav om, at Ukraine skal vælge mellem EU og Rusland. Løsningen må være det modsatte, nemlig, at Ukraine skal være en bro

mellem EU og Rusland. Med LaRouches forslag til Den eurasiske Landbro, infrastrukturkorridorer, der forbinder Vesteuropa med resten af Eurasien, vil et sådant samarbejde kunne realiseres. Vi kan reorganisere det bankrotte finanssystem med Glass/Steagall-lignende bankopdelinger og banksaneringer og efterfølgende skabe nationale kreditter til økonomisk opbygning. I stedet for EU's angreb på national suverænitet kan vi, på baggrund af samarbejde mellem suveræne nationalstater til gensidig fordel, have en verden, hvor vi ikke blot kan undgå krig, men også samarbejder om at bygge langvarig fred til gavn for de kommende generationer.

Tak for ordet.

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR- MARTS 2022:

For en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling

Download (PDF, Unknown)

LaRouche-Organisationens

pamflet: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød"

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – LaRouche-Organisationen har i dag udgivet en 64-siders pamflet med titlen: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød". Der er en ironi i titlen, som er væsentlig for alle borgere af alle nationer, at forstå, for at blive det som Friedrich Schiller kaldte en "patriot for sin nation og en verdensborger".

Der er også en krig, der føres mod alle nationer. Beviserne er ikke skjulte – de bliver bogstaveligt talt proppet i ansigtet på dig hver dag, hver time, i form af økonomisk forfald og hyperinflation, drevet af kravet om at menneskeheden begår folkedrab mod sig selv, ved at lukke for fossile brændstoffer, lukke for atomkraftværker, nægte moderne teknologi til de allerede forarmede og sultende tidligere kolonilande – alt sammen for at "redde planeten" fra kulstof.

Uanset den let påviste videnskabelige kendsgerning, at kulstof stort set ikke har noget med klimaet at gøre, er den grønne New Deal den nye religion for de kongelige og milliardærernes bankfolk og spekulanter, der hvert år samles i Davos World Economic Forum, for at fejre deres djævelske magt til at påtvinge verdens befolkning malthusiansk folkedrab gennem kontrol med kreditgivningen. Mark Carney, den tidligere chef for både Bank of Canada og Bank of England, og en økonomisk lejemorder for prins Charles og de kongelige, beskrev stolt deres plan for folkedrab i en artikel i Guardian den 13. november 2021: "I april [2021] lancerede vi Glasgow Financial Alliance for Net Zero (GFANZ), som nu dækker hele finansverdenen: banker, forsikringsselskaber, pensionsfonde, eksportkreditagenturer og kapitalforvaltere.

Den omfatter mere end 450 førende finansielle institutioner fra 45 lande. Medlemmerne har forpligtet sig til at forvalte deres aktiver, som i alt udgør mere end 130 mia. dollars, i overensstemmelse med målet om at opnå 1,5 C (grader Celsius).... Nye lån og investeringer fra GFANZ-medlemmer vil ikke kun finansiere grønne projekter som f.eks. vedvarende energi, men vil også søge derhen, hvor udledningerne er – i sektorer som bilindustrien, stålindustrien og cementindustrien – og støtte de virksomheder, der har planer om at nedbringe kulstofudledningerne, mens de trækker kapital tilbage fra de virksomheder, der ikke handler hurtigt nok.” [understregning tilføjet]

Denne plan om at ødelægge udviklingen internationalt blev afvist af bl.a. Rusland, Kina og Indien, der ved, at deres, såvel som alle udviklingslandenes økonomiske fremskridt, afhænger af fossile brændstoffer (og mere avancerede energiformer, såsom atomar fission og i sidste ende fusion). Dette var dråben, der fik Charles og herrerne i City of London til at slå til: “Af med deres hoveder!”

Det er tydeligvis det, som Lyndon H. LaRouche har advaret om i de sidste halvtreds år. Det finansielle oligarki styrer verdensøkonomien og regeringerne i den vestlige verden. Beslutningerne om krig og fred træffes af bankeliten, mens det militærindustrielle kompleks kun er en del af denne imperiale struktur.

Det er grunden til, at briterne og USA så hensynsløst drev NATO's militære styrker op til Ruslands grænse, mens en lignende proces finder sted i Stillehavet mod Kina. De ville foretrække, at der ikke var nogen verdenskrig, som der ikke ville være nogen vinder af, og som meget sandsynligt kunne føre til menneskelig udslettelse (men hellere krig end bankerot!). Den økonomiske krigsførelse er ikke desto mindre krig, det som de besynderligt nok beskriver som “den finansielle nukleare løsningsmulighed” eller “alle sanktioners moder”. Helt åbenlyst har Det Hvide Hus og andre europæiske

ledere erklæret deres hensigt om at ødelægge den russiske økonomi, mens de planlægger det samme for Kina...

NYHEDSORIENTERING DECEMBER 2021-JANUAR 2022: 2022 er Lyndon LaRouches år// Kan vi undgå krig med Rusland?

Download (PDF, Unknown)

**Pressemeddelelse den 6.
januar 2021:
Hvorfor USA og NATO bør
underskrive traktaterne
foreslåede af Putin.**

Interview med rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen til Schiller Instituttet i Danmark

Læs afskriftet på engelsk nedenunder.

KØBENHAVN – I lyset af den eskalerende spænding mellem USA/NATO og Rusland, som kan føre til en varm krig, ja endog atomkrig, foretog Schiller Instituttet i Danmark et timelangt engelsksproget video/lydinterview med Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen den 30. december 2021.

Jens Jørgen Nielsen er cand. mag. i idéhistorie og historie, og var i slutningen af 1990'erne Politikens Moskva-korrespondent. Han er forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturelle forskelle på Niels Brock handelshøjskole. Jens Jørgen Nielsen underviser på Folkeuniversitetet og andre steder, ligesom han arbejder med danske eksportvirksomheder, der vil ind på det russiske, ukrainske og hviderussiske marked. Han har i mange år arrangeret rejser til Rusland.

Jens Jørgen Nielsen, med mange års erfaring i at analysere Rusland, Ukraine og vestlige holdninger og handlinger i forhold til Rusland, taler tydeligt om konsekvenserne, hvis ikke Vesten er villig til seriøst at forhandle en diplomatisk løsning på de "røde linjer", som Putin og andre førende russiske talsmænd har udtalt er ved at blive krydset: Hvis Ukraine tilslutter sig NATO, og hvis NATO's ekspansion mod øst fortsætter, og hvorfor USA og NATO burde underskrive Putins foreslåede traktater om disse spørgsmål.

Jens Jørgen Nielsen tager fat på de ændringer, der er

nødvendige på den vestlige side, som vil afgøre, om de kommende forhandlinger mellem USA og Rusland om disse "røde linjer" den 10.-13. januar vil lykkes med at trække verden tilbage fra randen af krig.

Interviewet er endnu vigtigere efter bekendtgørelsen den 3. januar 2022 for første gang af en fælles erklæring fra stats- og regeringscheferne for de fem atomvåbenstater, som også er de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd om, at "atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes", og dermed anerkendelsen af hvad der er på spil under den nuværende krise.

Nogle højdepunkter:

Et højdepunkt er Jens Jørgen Nielsens personlige diskussion i 1989 med Mikail Gorbatsjov om NATO-udvidelse mod øst:

"Faktisk havde jeg en lang snak med Mikhail Gorbatsjov, den tidligere leder af Sovjetunionen, i 1989, lige da NATO begyndte at bombe Serbien, og da de indlemmede Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO. Man bør huske på at Gorbatsjov er en meget rar person. Han er en meget livlig person, med godt humør og en erfaren person. Men da vi begyndte at snakke, spurgte jeg ham om NATO-udvidelsen, som foregik præcis den dag, hvor vi snakkede. Han blev meget dystert, meget trist, fordi han sagde: Altså, jeg talte med James Baker, Helmut Kohl fra Tyskland og flere andre personer, og de lovede mig alle ikke at flytte en tomme mod øst, hvis Sovjetunionen ville lade Tyskland forene DDR (Østtyskland) og Vesttyskland, for at blive ét land, og komme til at blive medlem af NATO, men ikke bevæge sig en tomme mod øst.'... Det stod ikke skrevet, for, som han sagde, "Jeg troede på dem. Jeg kan se, at jeg var naiv."

Et andet vigtigt afsnit er, hvad Jens Jørgen Nielsen ville sige til Biden, og andre NATO-statschefer, i en privat diskussion før de kommende forhandlinger mellem USA/NATO og

Rusland. "Jeg ville sige, 'Se, Joe, jeg forstår dine bekymringer. Jeg forstår, at du ser dig selv som en forkæmper for frihed i verden, ... men ser du, det spil, du nu spiller med Rusland, er et meget, meget farligt spil. Og russerne, som et meget stolt folk, man kan ikke tvinge dem', angående USA's og nogle europæiske landes politik, til at skifte Putin ud med en anden præsident. "Jeg kan forsikre dig, Joe Biden, vær sikker på, at hvis det lykkes, eller hvis Putin dør i morgen, eller de på en eller anden måde får en ny præsident, kan jeg forsikre dig om, at den nye præsident vil være lige så hård som Putin, måske endda hårdere... Jeg tror,□□det ville være klogt for dig, lige nu, at støtte Putin, eller at handle med Putin, engagere sig med Putin og lave noget diplomati, fordi alternativet er en mulighed for krig, og du burde ikke gå over i historien som den amerikanske præsident, der sikrede menneskehedens udryddelse. Det ville være et dårligt, meget dårligt eftermæle for dig.'

Han forholder sig til den reelle mulighed for, at vi søvngængeragtigt går ind i atomkrig, som før 1. Verdenskrig, som svar på Schiller Instituttets memorandum Er vi søvngængeragtigt på vej til atomar 3. verdenskrig? den 24. december 2021.

"[Man] kan forestille sig, hvad der vil ske, hvis Kina, Iran og Rusland havde en militær alliance, der gik ind i Mexico, Canada, Cuba, måske også opstillede missiler dér... [T]anken om en atomkrig er forfærdelig for os alle, og det er derfor jeg synes, at politikere må komme til fornuft... for milliarder vil dø i dette. Og det er et spørgsmål, om menneskeheden vil overleve. Så det er et meget, meget alvorligt spørgsmål. Og jeg tror vi bør spørge om Ukraines ret til at have NATO-medlemskab, som dets egen befolkning egentlig ikke ønsker, er det virkelig værd at risikere en atomkrig for? Sådan vil jeg sige det."

Interviewet har andre afgørende afsnit:

Baggrund om NATO's udvidelse mod øst.

Fuld støtte til seriøse forhandlinger med Rusland og underskrivelse af de to foreslåede traktater, som opfordret af Schiller Instituttets grundlægger og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Forkerte forestillinger i vesten om Rusland og Putin, og manglen på vilje til at håndtere andre kulturer som ligeværdige, medmindre de er ligesom os.

Hvordan pro-vestlige holdninger i Rusland, herunder af Jeltsin og Putin, blev afvist, og Rusland derefter vendte sig mod Kina.

Hvordan Ukraine-krisen ikke startede med "annekteringen" af Krim, men med det han kalder "et kup" mod den ukrainske præsident Janukovitj, som ønskede økonomiske forbindelser både med EU og Rusland; plus baggrunden for Krim-spørgsmålet.

Vigtigheden af en dialog mellem kulturer, herunder "Musikalsk dialog mellem Kulturer"-koncerterne i København, arrangeret af Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog og Det kinesiske Kulturcenter i København.

Jens Jørgen Nielsens opbakning til mange af Schiller Instituttets idéer og indsatser.

Mere information, eller for at aftale et nyt interview, kontakt:

Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark: 53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitute.com; www.schillerinstitut.dk

Afskrift på engelsk: (Kortet på side 15 viser NATO, hvis Ukraine og Georgien bliver medlemmer.)

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER 2021:

**Schiller Instituttets
internationale**

videokonference:

**Alle menneskehedens moralske
ressourcer skal samles:**

**Menneskeheden må være den
udødelige art!**

Indhold:

Resumé af Schiller Instituttets internationale videokonference
den 13.-14. november 2021

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: En frygtelig afslutning eller
et nyt paradigme?

Fhv. dansk diplomat, Friis Arne Petersen, opfordrer Europa til
at slutte sig til Bælte- og Vej-Initiativet og lære om
infrastrukturøkonomi fra Kina

Åbent brev til virologer og eksperter indenfor lægevidenskaben
rundt om i verden for at tage hånd om COVID-19 pandemien, af
Dr. Joycelyn Elders, tidligere chef for USA's militærs

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER- OKTOBER 2021:

Rapport fra seminaret i København:

Afghanistan: Hvad nu? Fred gennem økonomisk udvikling

Indholdsfortegnelse:

Overbliksrapport s. 1

Tom Gillesberg: Krigsførende til fredsskabende s. 3

Hussein Askary: Gør en ende på kynismen: Imperiets grusomme
»store spil« er dødt s. 4

Professor Pino Arlacchi: En succesfuld strategi til at udrydde
opiumproduktionen i Afghanistan s. 9

H.E. Ambassadør Ahmad Farooq fra Pakistan: Et perspektiv på at
flytte Afghanistan fremad s. 15

Udtalelse fra Kinas og Irans ambassader i Danmark s. 17-18

Opråb om menneskesyn og klimaspørgsmålet s. 18

Invitation til Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: bagsiden

Download (PDF, Unknown)

Hussein Askarys tale ved Afghanistan seminaret i København: Gør en ende på kynismen: Imperiets grusomme ”store spil” er dødt

Følgende er en dansk oversættelse af Hussein Askarys tale, som blev udgivet i Executive Intelligence Review den 22. oktober 2021.

Den generelle retningslinje for vores diskussion er, at vi ikke er her for at analysere ting, vi er her for at igangsætte en udviklingsproces, som fru Helga Zepp-LaRouche, stifteren af vores Schiller Institut, igangsatte allerede i juli måned, sågar før Taliban overtog magten, fordi hun indså at vejens

ende er nået, og at der er et nyt paradigme, som burde erstatte det gamle, forføjlede paradigme, som alle kunne se for dem selv.

I min præsentation vil jeg fokusere på tre dele. Den første handler om den humanitære katastrofe; den anden vil være om den fejlslagne geopolitik; og så vil vi gå mere i detaljer med hvad vi mener løsningen er, vejen frem, ikke blot i forhold til Afghanistan, men til hele Eurasien og verdens politik.

Den humanitære katastrofe

Der er et enormt kynisk spil, som spilles af de samme magter, der havde besat Afghanistan i de sidste 20 år og derefter forlod landet komplet i ruiner. Efter at have afskåret al finansiell støtte til Afghanistan – USA har indefrosset 9 milliarder dollars af den afghanske regerings finansielle midler; det er ikke Talibans penge, det er til regeringen og staten Afghanistan for at være i stand til at importere fødevarer, elektricitet, medicin og alt andet – så siger de: »Se, Taliban er ude af stand til at regere, fordi der er sult, der er kaos, hospitaler er lukkede, der er ingen medicin; Se, Taliban kan ikke regere!« Det er en meget, meget kynisk attitude, som vi bliver nødt til at vende om på meget hurtigt, eftersom det der står på spil ikke er Taliban; det der står på spil er 39 millioner mennesker i Afghanistan, som meget få folk taler om.

Altså, nogle folk forsøger at bebrejde Taliban for alting for at dække over deres egne fejl, [og spørger]: »Hvordan kan det være, at et land, efter 20 år og udgifter på 2,5 milliarder dollars, ikke kan opdyrke sin egne fødevarer, ikke kan have hospitaler, ikke kan producere sin egen strøm, og at der er mangel på vand, der er mangel på alt?« For at dække over deres egne fejl siger disse magter: »Se, Taliban er en fejlslagen stat. Afghanistan er en fejlslagen stat«. Men jeg håber ikke

at dette vil ske, som jeg vil forklare.

For nyligt sagde internationale hjælpeorganisationer, og særligt FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation og Verdens Fødevareprogram, at der er 14 millioner mennesker i Afghanistan, som øjeblikkeligt er truet af hungersnød. De er allerede sultne, 4 millioner er truet af hungersnød; disse mennesker kan dø, de kan dø, hvis der ikke sendes nok mad til dem. Der var dusinvis, måske hundredvis, af små klinikker, som blev lukket, fordi internationale organisationer trak sig ud, og opgav deres arbejde der. Disse centre lukkede. Selvom de er meget små, bidrog de med nogle ydelser til befolkningen.

Nu har vi sågar FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation, som siger, at tidspunktet muligvis er forpasset, hvor landmændene i Afghanistan, i slutningen af september, sår hvede for vinterafgrøderne (sået i efteråret og høstet i den tidlige sommer). Den yderligere faktor her er, at landmændene har brug for, at frøene importeres udefra for at kunne så.

Mange hospitaler vil ikke være i stand til at kunne tilbyde ydelser, fordi, gæt hvorfor. Afghanistan importerer 80% af dets strøm fra nabolandene. Med regeringens indefrosne, finansielle midler kan de ikke betale elregningen for den importerede strøm til Usbekistan, Kirgisistan, Iran, og de kan ikke betale for fødevarer, hvilket kom fra Pakistan, som er den største eksportør af fødevarer til Afghanistan. Så hele landet er i en total katastrofe, og dette må vendes rundt øjeblikkeligt.

Så, vi skulle opgive det kyniske syn om at »lade der være kaos, så vi kan bevise for alle, at Taliban har slået fejl; og at Talibans naboer har slået fejl«. Men jeg tror ikke, at det kommer til at ske på denne måde.

Jeg tror, at der er en vej tilbage fra denne fiasko for USA, for NATO-landene og for EU, ved at de bidrager til at afhjælpe denne katastrofe og tillade støtten at vende

tilbage, frigøre pengene, som den afghanske regering kan gøre brug af, og samarbejde med Afghanistans naboer, med Kina, med Rusland, med Pakistan, Iran – alle disse naboer – for at genopbygge Afghanistans økonomi, som jeg vil forklare.

Og det er en øjeblikkelig prioritet for os, Schiller Instituttet, men det burde være en prioritet for alle, at mobilisere for dette.

Den fejlslagne geopolitik

Den anden side af dette er den fejlslagne geopolitik. Hvad Tom sagde, hvad fru Helga Zepp-LaRouche har sagt, at dette ikke er Saigon 1975, at dette er Berlin-murens fald 1989, eftersom vi havde en æra, som blev afsluttet, og forhåbentlig afsluttes geopolitikkens æra, som eksisterede i 200 år; højst sandsynligt får den sin ende det samme sted, hvor den blev født. »The Great Game« – Det store Spil – blev født i Afghanistan. En meget vigtig bog om dette – den hedder *The Great Game: The Struggle for Empire in Central Asia* (Det store Spil: Kampen for imperiet i Centralasien) – var en af de første bøger, jeg fik af Schiller Instituttet i 1996, da jeg tilsluttede mig, og den beskriver i detaljer, hvordan det Britiske Imperium brugte Afghanistan som en stødpude mod Rusland.

Alle Afghanistans grænser er blevet skabt af britiske efterretningsofficerer, som lavede aftaler med stammeoverhoveder i forskellige dele af regionen, særligt i området omkring Panjshir-floden; alle disse grænser blev skabt af briterne, fordi de ikke kunne kontrollere Afghanistan: briterne tabte tre krige i Afghanistan, i 1832-42, i 1870'erne og i 1919. De invaderede Afghanistan, men de kunne ikke kontrollere det. Så de forvandlede Afghanistan til en stødpude, og hvis man betragter Afghanistans topografi, er det en naturlig barriere mellem nord og syd. Så briterne

udnyttede dette.

Og den selvsamme person, den britiske efterretningsofficer, som opfandt navnet »Det store Spil«, Arthur Conolly, blev halshugget i Bukhara i Usbekistan, fordi han var en udmærket muslimsk købmand og blev taget i at udspionere der. Han endte med at blive halshugget af Bukharas emir.

Min pointe er, at det samme sted hvor den destruktive geopolitik, Det store Spil, begyndte, nu kan afsluttes. Denne fejlslagne politik så vi ikke blot gennem hele den sovjetiske æra, mobiliseringen af det såkaldte Mujahedin mod den sovjetiske hær i 1980'erne med ligeså katastrofale resultater, men, som et resultat af dette, fandt en borgerkrig sted i 1990'erne, og Taliban fik magten; og nu, siden 2001, har vi så haft en katastrofal, ny fase i denne geopolitiske historie, som vi håber, vi tror på, at det nu kan få en ende.

Jeg kan normalt ikke lide at tale om antallet af ofre, men det giver en idé om de enorme kvaler, som blev skabt siden 2001, både i Afghanistan, men også i Irak og andre lande, der på en måde havde »regimeskifte«. Vi har disse tal fra et projekt i Watson-instituttet for internationale og offentlige Anliggender ved Brown University i USA, kaldet »Krigens omkostninger«. Jeg har skrevet en artikel om disse kriges omkostninger. Der er overvældende lidelser i den civile befolkning i Afghanistan. Nu har nogle personer fortalt mig, at disse tal er forsigtige, men disse er dokumenteret: Der er 270.000 civile dræbt i både Afghanistan og Pakistan [siden 2001], fordi Pakistan også led under denne krig [fodnote: Disse tal beskriver antallet af civile dræbt af skud eller bomber – ellers ville tallene over dræbte være langt større, som et resultat af krigen selv]. Der er 73.000 dræbte afghanske soldater; der er 2.289 [dræbte amerikanske soldater i Afghanistan mellem 2001-2018] og 3.394 døde amerikanske, såkaldte »contractors« – disse var lejesoldater. Men betragt så det kolossale antal – 30.000

amerikanske soldater eller krigsveteraner – som har begået selvmord, efter at være kommet hjem. Man kan også forestille sig de enorme kvaler, som deres familier og lokale samfund, hvor de levede, må gå igennem.

I følge FN's Flygtningehøjkommissariat er der 2,5 millioner flygtninge fra Afghanistan i omkringliggende lande [siden 2001], for det meste i Pakistan og Iran. Jeg tror også, at dette er et forsigtigt skøn. Der er også 3,5 millioner internt fordrevne mennesker på grund af borgerkrigen og konflikter; folk var nødsaget til at flytte, særligt til de store byer, som skabte endnu større nød.

Og så er der de finansielle omkostninger af krigen i Afghanistan: 2,2 billioner dollars! Dette er en helt enorm pengesum, og intet er blevet bygget i Afghanistan i disse 20 år! Alle disse penge blev brugt på at kæmpe, på våben, på soldater og også på at fremme korruption i samfundet. Men overordnet set, siden 2001, har alle krige, hvor USA var involveret, kostet 10 billioner dollars.

Dette er utroligt – jeg gjorde et forsøg på at kvantificere i mit hoved, hvad man kan gøre med 10 billioner dollars. Man kan bygge Kinas højhastighedsnetværk på 30.000 km 17 gange. Man kan bygge De tre slugters Dæmning 322 gange rundt om i verden, og skabe 6.400.000 megawatt af energi. Det er faktisk det, som verden har brug! 6,4 millioner megawatt i strøm, dette er, hvad der er brug for til at dække energibehovet af hver person på kloden i deres hjem. Dette er, hvad disse krige har kostet. Men intet af dette blev brugt.

Jeg skrev en artikel om omkostningerne af krig og omkostninger af opbygning: Jeg sammenlignede katastroferne, som USA og NATO har været involveret i, med Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Med mindre end 1 billion dollars byggede Kina tusindvis af kilometer af jernbaner, kraftværker, havne, lufthavne, landbrugsprojekter, industrielle zoner og så videre, med mindre end 10% af det, som blev givet ud på disse krige.

I denne forstand er vi kommet til – dette er den tredje del af min præsentation – som Biden sagde, "dette er afslutningen på en æra". Hvad kommer der efter denne æra?

Opbyg økonomien, dernæst kommer sikkerheden

Se, så siger folk, »altså, først skal man have sikkerhed, og så kan man opbygge økonomien« Forkert! Man skal opbygge økonomien for at være i stand til at stabilisere sikkerhedssituationen. I Pakistan er der mange angreb på kinesiske selskaber og pakistanske ingeniører, som opbygger infrastruktur i CPEC-projektet. Men statsministeren besluttede at fortsætte; man kan ikke stoppe med at opbygge økonomien, fordi hvis man stopper, så vil terroristerne vinde. Man beviser, at det fungerer. Hvad pakistanerne gør er at sige, terrorisme vil ikke stoppe os; vi vil ikke vente indtil situationen er »stabil«, fordi økonomisk underudvikling er en stor kilde til ustabilitet og terrorisme, og det bruges af magter i efterretningsverdenen til at finansiere ekstremistiske, separatistiske grupperinger og så videre.

Så nu kommer vi til vores vision om dette nye paradigme, om hvad der må gøres med Afghanistan. Der er mange interne spørgsmål i Afghanistan. Vi er ikke interesseret i at kontrollere hver eneste detalje i det afghanske samfund, ligesom EU eller USA gjorde ved at fortælle folk, hvordan de skal klæde sig, hvad de skal spise, hvordan de skal behandle deres børn. Det kan man ikke gøre mod en anden nation! Hvad man kan gøre udefra er at give dem et tilbud, som de ikke kan sige nej til, ved at sige: Vi hjælper jer med at integrere jeres økonomi i Bælte- og Vejprocessen. Vi kan bygge infrastruktur, vi kan hjælpe jer øjeblikkeligt med det humanitære problem; hvis I respekterer os som naboer, hvis I arbejde sammen med os om sikkerhedsspørgsmål, kan vi også hjælpe med at opbygge jeres infrastruktur – det er vigtigt for jer, men det er også vigtigt for os. Så alle vinder. Det er

konceptet for gensidig vinding.

I den forstand forsøger vi at tage idéer fra forskellige kilder, herunder fra det tidligere udenrigsministerium. Et vigtigt aspekt om vores arbejde er, at vi ikke spiller geopolitiske spil. Fordi der er mange infrastrukturprojekter, foreslået af USA, som for eksempel den såkaldte TAPI-linje – rørledning mellem Turkmenistan, Afghanistan, Pakistan og Indien. Den idé – og vi udtalte på det tidspunkt, at denne aldrig vil blive bygget, fordi der er en geopolitisk intention bag den; den vil ikke hjælpe befolkningerne. Idéen var at sikre sig, at Turkmenistan, som har store gasreserver, ikke arbejder sammen med Rusland og Kina. Så man kan bringe gassen direkte gennem Afghanistan og Pakistan til Indien, vores allierede, og så til de internationale markeder. De ønskede at forhindre Iran og Pakistan og Indien i at bygge »Fredsrørledningen« for at eksportere gas fra Iran til Pakistan og Indien. Det blev også stoppet.

Men virkeligheden sætter sig igennem, og nu eksporterer Turkmenistan næsten al sin gas til Kina. Og Kasakhstan og andre nationer er afhængige af at eksportere deres gas til Rusland. Vores idé er, at alle disse projekter ville blive integreret med hinanden – ikke at spille geopolitiske spil, men at integrere disse regioners økonomier. Dette er en af idéerne fra det tidligere udenrigsministerium, Den regionale økonomiske samarbejdskonference om Afghanistan.

Afghanistan blev en del af Bælte og Vej i 2016. Abdullah Abdullah rejste til Kina, underskrev en aftale, men intet blev gjort. Afghanistan blev et medlem af Den asiatiske infrastruktur- og Investeringsbank for at få lån til infrastruktur, men det førte af åbenlyse grunde – modstand fra Vesten, men også korruption i landet selv – ingen steder hen. Men der var brillante idéer for at forbinde Afghanistans største byer og også at forbinde Afghanistan til deres naboer. Hvad der manglede, var forbindelserne til Kina og Pakistan. De

fandt det ikke nødvendigt at have disse inkluderet, da den afghanske regering havde problemer med Pakistan.

Så nu ønsker vi at fjerne disse former for stridigheder, og der er ingen grund til, at rørledningen mellem Turkmenistan, Afghanistan, Pakistan og Indien ikke skulle blive bygget. Den vil komme alle til gode; den vil lette spændingerne blandt disse nationer, og sørge for at Indien arbejder med Kina, med Pakistan, med deres naboer, frem for at spille en skidt, geopolitisk rolle. Idéerne findes, planerne findes, mange aftaler er underskrevet, men de er aldrig blevet gennemført. Så det bør blive til en prioritet i diskussionen nu, ikke senere, med indbydelsen fra Shanghai Cooperation Organisation til Europa og USA ligeså, hvor SCO siger, vi ønsker at I er her, men vi vil tale om dét her. Vi vil ikke snakke om krig mod terror, vi vil ikke snakke om fundamentalisme eller at forandre kulturen eller regimet. Vi ønsker, at se om I kan bidrage til dette, kan I hjælpe med at finansiere og bygge projekter?

Der burde være en global dialog i forbindelse med alle disse projekter. Der findes også gamle russiske planer; vi medtog disse i vores første rapport, *Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*, i 2014. Det russiske Akademi har designet planer for at forbinde Afghanistan med Centralasien og det nordlige Sibirien.

Afghanistans enorme potentiale

Afghanistan har enorme udviklingsmuligheder, vigtigst af alt det menneskelige potentiale, de menneskelige ressourser. Der er 39 millioner mennesker, men mere end 60% af dem er under 30 år gamle. Kun 2% af befolkningen er over 62 år, fordi levetiden er sunket på grund af alle disse krige. Men der er en *kæmpe* ung befolkning. Hvis de forsørges med en uddannelse, med ressourser, infrastruktur, da kan de blive landets

vigtigste værdikilde.

Alle har hørt om alle de store mineralforekomster, som findes i Afghanistan, med en værdi på 1 billion dollars. Der er kobberminerne, jernminerne, men også lithium og sjældne jordarter – overalt i Afghanistan, hvilket passer! Men man bør ikke fokusere på pengene, fordi ellers er det »1 billion dollars, 1 billion dollars[!]« Disse kan faktisk bruges som et middel til at etablere en nationalbank til udvikling, ved at bruge deres naturresurser som en garanti for at skabe kreditter til udvikling – men det er en anden diskussion.

United States Geological Survey (USA's agentur for geologiske undersøgelser) gjorde faktisk et fantastisk arbejde – dette er en af de få ting, som de gjorde godt; de undersøgte hele Afghanistans overflade, inklusive med »remote sensing«, satellitbilleder; de havde sendt geologer og havde afdækket hver eneste del af Afghanistan for at finde ud af hvad landets mineraler var (udover olie og gas). Og dette er en rapport, interessant nok, efter USA trak sig tilbage fra Afghanistan forsvandt hjemmesiden, som havde alle studierne. Man klikker på den, og den åbner ikke... Denne kæmpe database er ikke længere tilgængelig, efter USA trak sig tilbage. Alle Afghanistans regioner blev undersøgt – Mes Aynaks store kobbermine. Jeg vil vende tilbage til dette, fordi der er visse ting som vi har lært fra Lyndon LaRouche om fysisk økonomi, hvilket intet har at gøre med penge, intet har at gøre med disse ting: Der er en fysisk virkelighed, som folk må være opmærksomme på.

For eksempel er en af grundene til, at det kinesiske firma, som fik kontrakten til kobberminen, ikke opfyldte kontrakten var, at hvis man vil udvinde et hvilket som helst mineral, særligt lithium, men også kobber og jern, har man brug for enorme mængder af ferskvand. Man kan ikke [blot] tage jern fra undergrunden og sælge det på markedet: Det er blandet med andre ting. Man må knuse det, man må vaske det og adskille jernet eller kobberet eller lithiummet og bruge enorme mængder

vand, og Afghanistan er et tørt land. Det kræver en masse elektricitet og kraft; man har brug for transport.

Afghanistan har dog floder; problemet er, at størstedelen af disse floder afhænger af smeltet sne i bjergene. Disse er også grænseoverskridende floder, de deler dem med andre lande, og Afghanistan har også en aftale med Iran om grænseoverskridende floder. De har ingen aftaler med andre lande; ingen ved hvem der kan kontrollere vandene.

Afghanistan modtager 55 milliarder kubikmeter af vand hvert år, gennem nedbør og andre måder; det er ligeså meget, som Ægypten får fra Nil-området. Men dette vand er spredt ud over hele området; det bruges ikke. For at kunne gøre det, bliver man nødt til at bygge dæmninger, man bliver nødt at bygge kontrolsystemer, man har brug for alle mulige former for moderne infrastruktur for at opbevare vandet og bruge det på den rigtige måde. Så dette er et af de store problemer som må løses, og det vil også bidrage til at gøre brug af mineralerne i landet. Uden vand kan er det ikke muligt.

Manglen på strøm er et stor katastrofe, som er blevet efterladt uløst i Afghanistan. Afghanistan producerer, som jeg sagde, kun 600 megawatt – det svarer til et lille kraftværk i Danmark. Resten importerer de fra andre lande, for det meste fra Usbekistan. Men Iran, som lider under hårde økonomiske sanktioner, producerer ikke kun elektricitet til deres egen befolkning, men eksporterer [også] dele af den til Afghanistan og eksporterer dele af den til Irak, som har været under amerikansk og vestlig kontrol i alle disse år! Det er en stor ironi.

I løbet af alle disse år var der ingen der tænkte: hvorfor ikke bygge nogle kraftværker i Afghanistan? I Pakistan, indenfor de sidste 5-6 år, planlagde og producerede projekter, i forbindelse med Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor, omkring 17.000 megawatt af strøm – vandkraft, kulkraft, og herunder to kernekraftværker, som bliver bygget i

Karachi. Og alle angriber Kina, men ingen siger noget om denne katastrofe der finder sted i Afghanistan.

Jeg laver vittigheder om geopolitik i forbindelse med rørledninger, fordi de aldrig udmønter sig. Men hvis vi havde et nyt paradigme i relationerne, er der en ironi at få øje på: geopolitik fungerer ikke, men geoøkonomi gør. Realiteten i dag er, at Kina er Centralasiens største gas- og oliemarked. Det er ikke Danmark, det er ikke Bruxelles, det er ikke Washington. Der er en fysisk, geografisk virkelighed, som bestemmer den nye situation her, og alle nationer omkring Afghanistan har, tror jeg, indset dette, men det vigtigste lige nu er at forhindre, at Afghanistan ender i kaos, fordi det som man vil få, hvis den nuværende regering bryder sammen, hvis hungersnød bryder ud, vil være flygtninge overalt, men så vil terrorgrupper overtage landet. Det vil brede sig til nabolandene, og det kunne have internationale implikationer.

Derfor er jeg sikker på at nabolandene – og det sker allerede – reagerer med humanitær hjælp fra Kina, Pakistan, Iran. Jeg var for nyligt i Iran; der er regelmæssige afgangene med fly fra Teheran til Kabul. Så der er en hvis normalisering. Alle landene omkring Afghanistan indser nu – jeg tror at de planlægger at hjælpe med at normalisere situationen i Afghanistan, ligegyldigt hvem der er i regeringen.

Vores opgave er at sikre, at Europa og USA deltager, i stedet for kynisk at sidde her og håbe på, at Taliban bryder sammen, og at landet ender i kaos for at bevise, at Taliban ikke er bedre end os. Der er plads til tilgivelse. Der er plads til at forandre sin tilgang til tingene og tilslutte sig det nye paradigme, ved at åbne op for en dialog med Afghanistans naboer, med Shanghai Cooperation Organisation og se hvilken slags projekter USA og Europa kan bidrage til. USA havde, under Franklin Roosevelt i løbet af 2. Verdenskrig, allerede planer for udviklingen af Afghanistan, udvikling af de afrikanske nationer og selv af Kina. Der var en anderledes tilgang, som formede USA's politik, og folk kan vende tilbage

til dette, og Europa kan vende tilbage til sin humanistiske tradition og bidrage til noget, ikke for at betale for alle sine synder, men for at skabe en ny situation, hvormed disse gamle fejltagelser ikke gentages.

Det er, hvad jeg har at sige indtil videre, og jeg ser frem til diskussionen.

EIR publicerer "Schiller Instituttets plan til udvikling af Haiti"

30. september 2021 – I dag offentliggjorde EIR News Service "Schiller Instituttets Plan til Udvikling af Haiti", en rapport på 16 sider, der præsenterer et omfattende program vedrørende "otte grundlæggende områder inden for infrastruktur, industri og landbrug, der er kernen i den haitianske økonomi... præsenterer hvilke muligheder og hvilke problemer der findes, tillige med anbefalede løsninger i form af udviklingsplaner". Disse områder er 1. Strøm og elektricitet, 2. Et universelt sundhedsvæsen, 3. Sult og landbrug, 4. Jernbaner og veje, 5. Lufthavne og havne, 6. Sanitet og vandrensning, 7. Industri og arbejdsstyrke, og 8. Uddannelse.

Den fuldstændige rapport er tilgængelig på https://larouchepub.com/other/2021/4839-the_schiller_institute_plan_to.html

Schiller Instituttets plan er tydelig i mandatet for den presserende nødvendighed af at handle nu og siger:

»Opgaven med at genopbygge Haiti er skræmmende på grund af omfanget af ødelæggelser, som det med overlæg er blevet udsat for igennem to århundreders malthusiansk politik. Hver sektor i dens fysiske økonomi må genopbygges fra bunden for at løfte den fattige befolkning. Men det er ikke en umulig opgave, hvis Kina og USA arbejder sammen med andre nationer i det caribiske øhav og Mellemamerika som en del af et udvidet Bælte- og Vejinitiativ og 'Den maritime Silkevej' i hele regionen.

"Haiti bliver nødt til at etablere diplomatiske forbindelser med Kina: det er stadig et af de få lande i verden, der i stedet opretholder diplomatiske forbindelser med Taiwan. Kina insisterer med rette på, at det kun vil arbejde med nationer, der anerkender princippet om ét Kina, og Haiti ville gøre klogt i at følge den samme vej, som dets nabo, Den Dominikanske Republik – der for nylig brød med Taiwan og etablerede bånd med Kina – hvis det vil gøre sig håb om at opnå kinesisk deltagelse i dets genopbygning.

»Haiti har gentagne gange været udsat for en forsætlig affolkningspolitik, for hver gang en 'naturkatastrofe' har ramt landet. Udplynningen af Haiti igennem 125 år fra City of London, Wall Street og andre transatlantiske banker (Frankrig især), i kombination med Den internationale Valutafond og andre multilaterale långivningsbureauer i det 20. århundrede, har nægtet det retten til at udvikle sig til en moderne nation og efterladt den forsvarsløs over for gentagne katastrofer, hvoraf jordskælvet den 14. august 2021 kun var det seneste.

"Schiller Instituttets program til genopbygning og rekonstruktion af Haiti, hvis indledende konturer er præsenteret nedenfor, omfatter en samlet infrastrukturplan finansieret af et system efter Hamiltons principper med rigelig øremærket kredit, skabt som et centralt element i en konkursomlægning af det desintegrerende internationale finanssystem. Schiller Instituttet har foreløbigt beregnet, at et levedygtigt genopbygningsprogram på Haiti vil koste mellem 175 og 200 milliarder \$ eller 17,5 til 20 milliarder \$ om året

over ti år".

Rapporten gennemgår også det kuldsejlede haitiansk-kinesiske projekt på 4,7 mia. dollars fra 2017, til genopbygning af Haitis hovedstad, hvor "to kinesiske virksomheder – 'Southwest Municipal Engineering and Design Research Institute of China' (SMEDRIC) og 'Metallurgical Corporation of China' (MCC) – skitserede en række detaljerede projekter til en værdi af 4,7 milliarder dollar for at gennemføre genopbygningen af hovedstaden og dens omegn. SMEDRIC angav, at projekterne for Haitis hovedstad var en del af et bredere forslag for hele landet på 30 mia. \$, der blev drøftet på Bælte- og Vejinitiativets topmøde i Beijing 14.-15. maj 2017. Kort tid efter foretog en kinesisk delegation et 8-dages besøg med undersøgelser i Haiti og mødtes med lokale embedsmænd".

Billede: CC/Cjmadson